

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **S. L. N.**, zastoupeného JUDr. Vladimírem Henclem, advokátem se sídlem Náchod, Masarykovo nám. 19, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2005, č. j. OAM-128/VL-07-11-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 5. 2006, č. j. 60 Az 26/2005–21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9. 2. 2005, č. j. OAM-128/VL-07-11-2005, žalovaný zamítl žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 17. 5. 2006.

Rozsudek žalobce napadl kasační stížností. Uvedl, že v zemi původu byl vystaven pronásledování ze strany příbuzných dívky, se kterou měl intimní styk, přičemž státní orgány nezasáhly na jeho ochranu. Bylo povinností správního orgánu a nikoli žalobce prokázat, že státní orgány nebyly schopny či ochotny zasáhnout. Uprchlík nemá možnost prokázat, že něco neučinil. Dále upozornil na situaci v Rumunsku, neboť v případě návratu by byl bez pochyby zadržen. Odkázal na blíže nespecifikovanou Zprávu o dodržování lidských práv v Rumunsku za rok 2005 s tím, že byly zaznamenány zprávy o policejním mučení a špatném zacházení se zadrženými osobami, a dále že vězeňské podmínky zůstávají kruté a neodpovídají mezinárodní úrovni. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

K důvodům podané kasační stížnosti soud připomíná, že otázka postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu v azylovém řízení a s tím související otázka rozložení důkazního břemene byla předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, publ. pod č. 181/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, www.nssoud.cz, rozsudek ze dne 16. 5. 2004, č. j. 1 Azs 45/2004 - 47, www.nssoud.cz, rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 6 Azs 386/2004 - 40, www.nssoud.cz, rozsudek ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57, nebo rozsudek ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 22/2004 - 42, www.nssoud.cz.

V řadě rozhodnutí, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, rozsudek ze dne 2. 3. 2005, č. j. 4 Azs 271/2004 - 58, rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 92/2004 - 50, či rozsudek ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 81/2006 - 85, všechny publikovány na www.nssoud.cz, se pak soud dostatečně zabýval i azylovými důvody spočívajícími v „pronásledování“ ze strany soukromých osob.

Pokud stěžovatel v kasační stížnosti tvrdil, že mu po návratu do Rumunska hrozí zadržení spojené s mučením ze strany policie a nelidskými podmínkami v rumunských věznicích, pak jde o tvrzení, která ve správním řízení ani v řízení před krajským soudem neuváděl. Z pohledu přezkumu kasačním soudem jde o tvrzení nová, která stěžovatel uplatnil až poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí. K takovým skutečnostem Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

Nutno dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2007

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu